

Farmecul discret al burgheziei proletare

VOCEA VÂLCII

Am teribila senzație că limba română devine tot mai săracă și anostă, nedepășind nivelul clasei a șasea B, când ne întreceam unii pe alții, lăudând poezia „marelui” poet Mihai Beniuc. Un pretins șef al diplomației românești care nu depășește manierele unui băiat de prăvălie și un prim ministru cu veleități de aghiotant, măfac săuit că am avut cândva un Iuliu Maniu sau un Kogălniceanu. Inabilitatea unei libere exprimări nu ar fi cel mai mare păcat în diplomație. Nici inconsistența unor declarații nu ucide. dar o serie de afirmații inadmisibile în contextul european și al civilizației, în general, rămân inscuzabile. Suntem prizonierii unui straniu spectacol sadomasochist susținut de o grupare de impotenți care fac respirație artificială unui cadavru. Ministrul român de Externe poate concura fără probleme la titlul de cel mai nediplomat om de stat. De când a preluat funcția, în decurs de nici măcar un an, Adrian Cioroianu a ținut-o numai într-o gafă.

Apoi, gașca băieților de prăvălie din partidul penal nu s-a dezmințit. Olteanu, un neica nimeni, de care n-a auzit nimeni până acum trei ani, s-a trezit pe scaunul cel mai înalt din Camera Deputaților deoarece e omul de casă și finul lui Tăriceanu. Conform proverbului, prostul nu e prost destul până nu e și fudul, s-a arătat nemulțumit de afirmațiile pertinente ale ambasadorului american Taubman. Acesta a observat, ca noi toți, de altfel, că parlamentul prin legile pe care le promovează, îi ajută pe infractori. Supărat, nepotul Cartierului Primăverii a început sădea din

copite, dovedindu-se un demn urmaş al mătuşii sale comuniste de tristăamintire. El a arătat încă o dată că cei care conduc PNL nu au nici o legătură cu doctrina liberală, ci mai degrabă cu borfaşii. Trebuie să admit că nu măuimeşte cel mai mult ce spune Olteanu sovietic (ori Cioroianul comunist, ori Q-ariul pamperist, vorbele şi faptele lor nu mămai uimesc de-o vreme), dar consecvenţa unora în a-i apăra – când e evident că „aleşii” sunt nişte imberbi imbecili – este bănuitoare.

De fiecare dată când se întâmplă câte o enormitate catastrofală în politic, hopa mitică şi cei cu explicaţiile şi scuzele. O reacţie aparent la cald şi apoi la rece, ca aceea produsă de preşedintele Camerei Deputaţilor ori de ministrul de Externe, măconduce la concluzia că forul superior şi foarte restrâns al PNL i-a „dictat” declaraţiile lui Olteanu şi Cioroianului. Refuz să cred că Olteanu a acţionat unilateral şi neconform cu strategia şi interesele la cel mai înalt nivel ale grupului monopolist Tăriceanu-Patriciu. De aceea, reacţia lui Crin Antonescu, dezavuând declaraţiile acestora, spune ceva din nou despre grupurile de interese din PNL. Ca urmare, o debalansare atât de sensibilă între interesele geopolitice ale României, la care ţara noastră a subscris prin semnarea unor acorduri şi tratate, şi interesele interne ale unor indivizi coagulaţi într-o sectă şi sprijiniţi de interese obscure ale unor puteri străine României, este foarte gravă.

Constat, în acest context, că reacţiile din presa naţională şi televiziuni au creat partizane Est-Vest explicabile în cea mai mare măsură prin afinităţile nedecarate Faţă de o cale sau alta. Adică spre Occident sau spre (eternul) Orient? Spre dezvoltare democratică sau spre autoritarismul dictat de oligarhia post-comunistă a îmbuibăţilor comunistoizi. Pentru cei care cred că aderarea la UE înseamnă lipsa vreunui pericol de apartenenţă la un bloc geopolitic (în cazul ăsta UE, occidental), le spun că se înşeală. Situaţiile nu sunt date pe viaţă, iar inadecvarea unei ţări prin „elitele” ei politice şi reprezentative la obligaţiile asumate poate însemna şi o reacţie inversă, de renunţare a celorlalţi la ea, chiar şi de plasare a ei într-o zonă gri, fără reguli clare şi predictibile. Asta poate însemna, prin acelaşi joc gri, intervenţionismul dinspre partea celorlalţi (ceea ce se întâmplă oricum de zeci de ani), pe o cale ajutată să fie liberă chiar de „elitele” politice alese/impuse şi parlamentare pe care le contestăm azi. Aceştia nu au decât să-şi asigure monopolul în decizie, nu contează cum, şi totul devine aparent neguvernabil şi haos, deci uşor de speculat. Poate cineva să ne spună şi nouăce şcoală politică are prea iubitul prim ministru Tăriceanu? Nu este cumva şi el un vânzător de maşini care-şi protejează afacerea Citroen prin taxa de primă înmatriculare? Un cunoscut de-al meu vorbeşte despre prim politicianul petro-liberal ca despre o icoană şi, în dialogul său politic, îi are în Faţă pe Tăriceanu şi pe Olteanu, închinându-se în fiecare zi în faţa lor.

Îi transmit mereu să-i înfieze dacă îi sunt aşa de dragi, să ne scape de ei, că restul, marea majoritate, ne-am cam săturat de şmenurile lor. Noi vrem să ne mişcă m liber şi nu la fiecare ieşire şi intrare în lume să fim măsuraţi şi şicanaţi, din cauza unor

analfabeți politici. Nu le ajunge că mint o Românie întreagă, încearcă să mintă și o lume întreagă? Viitorul țării este în pericol prin persoanele de influență KGB păstrate în posturi și este nevoie de acțiuni concrete și urgente care să scoată din structurile statului aceste persoane posibil implicate și în spionaj. Tembelismul anti-intelectual este un sifilis marxist-leninist încă răspândit în România. Astfel, să nu mai mire că azi suntem coada Europei. Să nu mai mire că la minieră, proletarii de uzină Republica, urlau ca animalele „Moarte intelectualilor”.

Vor trece ani, până , poate, vom fi adevărați europeni și deci vom scăpa de o boală ereditară moștenită de la generația pro-comunistă educată, în spiritul violenței, a hoției și a minciunii, de semi-analfabetul criminal stalinist Nicolae Ceaușescu, generație care a ținut România în urma lumii civilizate După 1990.